

תלמודו בידו

דף נג עמוד ב

א] מדוע אמר דוד המלך חמשה עשר פרקי "שיר המעלות" ?

ב] יצאו לשאוב מים לניסוך, מה היו אומרים כשהגיעו לשער המזרח ?

ג] כמה תקיעות תקעו במקדש ביום רגיל ?

ד] כמה תקיעות תקעו ביום שמקריבים בו מוסף, ובערב שבת ?

א] בשעה שכרה דוד את השיתין, עלו מי התהום ורצו לשטוף את העולם כולו. התיר לו אחיתופל לכתוב שם ה' על חרס, ולהשליכו לתהום לסותמו. שאם התירו למחוק את שם ה' כדי להשכיח שלום בין איש לאשתו (בסוטה). קל וחומר שמותר למחוק שם ה' כדי לעשות שלום בעולם.

זרקו את החרס, וירדו המים ט"ז אלף אמה. אמר דוד חמש עשרה פרקי שיר המעלות, כדי שיעלו מי התהום ט"ו אלף אמה, כדי שילחחו את הארץ.

ב] חכמים: הפכו פניהם לבית המקדש ואמרו, "אבותינו [בזמן הבית הראשון] שהיו במקום הזה, אחוריהם אל ההיכל ומשתחווים לשמש [שהיו כופרים], ואנו לי-ה עינינו".

ר' יהודה: היו כופלים ואומרים "אנו לי-ה משתחווים, ולי-ה עינינו מיחלות". (כיון שהזכירו את השם לגבי שני ענינים, אין זה נראה כשתי רשויות).

ג] עשרים ואחת תקיעות. שלש ותקיעה תרועה תקיעה] לפתיחת שערי העזרה. תשע בניסוך היין של תמיד של שחר. תשע בניסוך היין של תמיד של בין הערבים. בשעת הניסוך, הלויים שרים את המזמור של אותו יום. המזמור היה מחולק לשלשה פרקים, ובסוף כל פרק היו תוקעים הכהנים בחצוצרות, והעם משתחווים.

ד] קרבן מוסף: הוסיפו עוד תשע תקיעות לשיר של המוספים. ערב שבת: תקעו עוד שש. שלש להבטיל העם ממלאכה, ושלש להבדיל בין קדש לחול.